

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615010204
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4615010204.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného L. I. a spol. pre spolupáchateľstvom spáchaný prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2015, takto

rozhodol:

obžalovaní

1) L. I. , narodený XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Z. D. XXX/XXX, nezamestnaný, slobodný, t.č. odo dňa 23.05.2015 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS E.,

2) S. P. , narodený XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Z. D. XXX/XXX, nezamestnaný, slobodný, t.č. odo dňa 23.05.2015 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS E.,

3) O. Z. arodená XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Z. D. XXX/XXX, na slobode
s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e :

1) obžalovaní S. P. a L. I. dňa 23.05.2015 približne o 14,30 hod. vošli cez neuzamknuté dvere do bytu č. 11 poškodenej W. K. na ul. Pod Kalváriou č. 295/151 v Topoľčanoch, kde napadli syna poškodenej B. D. tak, že obžalovaný S. P. ho chytil oboma rukami za krk a škrtil ho, následne, keď ho pustil obžalovaný L. I. ho udrel opakovane pästami do zadnej časti hlavy, chrbta, a bokov, pričom mu obaja obžalovaní vulgárne nadávali a vyhrážali sa mu, že ho zabijú, kde ho uvidia, pričom poškodený ich vyháňal z bytu a žiadal ich, aby ho nebili, načo obaja obžalovaní z bytu odišli, o chvíľu sa do bytu znovu spoločne vrátili, poškodenému B. D. nadávali a chceli ho biť avšak ich z bytu vytlačili poškodená W. K. s C. X. a ďalšími osobami, ktoré medzičasom do bytu prišli, obžalovaní sa pritom vyhrážali poškodenému B. D. tým, že keď ho zbadajú, tak ho zbijú, pričom obžalovaný L. I. na neho kričal, že ho dopichá nožom, čím u poškodených vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie,

2) obžalovaní L. I. a O. Z. dňa 23.05.2015 približne o 15,30 hod. vošli cez neuzamknuté dvere do bytu poškodenej W. K., kde jej obaja vulgárne nadávali, následne obžalovaný L. I. vzal do ruky vidličku a mieril ňou proti poškodenej s tým, že ju pichne, následne mu vidlička vypadla z ruky a tak poškodenú sotil rukami, kopol ju nohou do ľavej časti rebier, a potom obžalovaní spoločne byt opustili, po chvíli sa však do bytu znovu vrátili, obžalovaný L. I. si so sebou priniesol kuchynský nôž, ktorý držal v pravej zdvihnutej ruke v smere proti poškodenej W. K., pričom sa jej vyhrážal zabitím v dôsledku čoho poškodená kričala

a vyhánala ich z bytu, následne obžalovaná O. Z. vytiahla obžalovaného L. I. z bytu, takéto konanie u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

3) obžalovaná O. Z. dňa 23.05.2015 krátko po 16.00 hod. v Topoľčanoch na ul. Pod Kalváriou pred domom č. 295/151 fyzicky napadla príslušníka Obvodného oddelenia PZ poškodeného nstržm. O. M., ktorý v tom čase bol na mieste činu a vykonával pomoc hliadke Obvodného oddelenia PZ pri ich služobnom zákroku - zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivého L. I., obžalovaná O. Z. bránila príslušníkom polície vykonať služobný zákrok tak, že otvorila dvere služobného motorového vozidla polície, v ktorom sedel zadržaný L. I. (druh obžalovanej), snažila sa zabrániť eskortovaniu zadržaného, na opakované výzvy policajtov, aby obžalovaná upustila od svojho konania nereagovala, pričom následne napadla poškodeného nstržm. O. M. tak, že ho kopla kolenom do oblasti genitálií a najmenej dvakrát ho udrela do oblasti ľavého ramena, čím poškodenému spôsobila zranenie - pohmoždenie brušnej steny a vonkajších pohlavných orgánov - úraz ľahký, nevyžadujúci si práceneschopnosť,

t e d a :

v bode 1) rozsudku:

obžalovaní L. I. a S. P.:

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydla iného a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania - násilím,

- spoločným konaním sa inému vyhrážali inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

v bode 2) rozsudku:

obžalovaný L. I.

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydla iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a násilím,

- inému sa vyhrážal ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

obžalovaná O. Z.

- spoločným konaním neoprávnene vnikla do obydla iného,

v bode 3) rozsudku:

obžalovaná O. Z.

- použila násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaný L. I.:

- v bode 1) rozsudku spolupáchatelstvom prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

- v bode 2) rozsudku spolupáchateľstvom prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), písm. d) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

obžalovaný S. P.:

- v bode 1) rozsudku spolupáchateľstvom prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

obžalovaná O. Z.:

- v bode 2) rozsudku spolupáchateľstvom prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1 Trestného zákona.

- v bode 3) rozsudku prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa im ukladá :

obž. L. I.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obž. S. P.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti, za zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obž. O. Z.

Podľa § 323 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2,3 Trestného zákona ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd jej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanej JW. u k l a d á , aby poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Mamatyova 17, Bratislava, IČO: 35937874 nahradila spôsobenú škodu v sume 25,10 Eur (dvadsaťpäť eur desať centov).

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Topolčanoch podala dňa 30.07.2015 na L. I. a spol. (ďalej len obžalovaní) obžalobu pre spolupáchateľstvom spáchaný prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné Trestného zákona na skutkovom základe popísanom v obžalobe.

Obžalovaný S. P. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že " je nevinný ".

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie a to vypočutím obžalovaných S. P., L. I., O. Z., vypočutím svedkov- poškodených O. M., W. K., B. D., svedkov C. X., X. P., U. X., B. D., A. D., prečítaním výpovedí svedkov K. D., C. X., O. U., O. M., prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný P. uviedol, že z práce prišiel medzi 12,00hod - 12,30hod, poškodený D. nadával jeho synovi, preto bol za poškodeným, aby si to nedovoľoval, lebo to bude riešiť cez políciu a odišiel preč. Tvrdil, že stál na chodbe, dvere do bytu boli otvorené. Po príchode polície mu povedali, aby zobral obžalovaného I. preč, čo spravil. Uviedol, že neskôr počul krik, vrátil sa pred byt K., ktorá sa vadila s obžalovaným I. o elektriку, došlo k strkaniu medzi poškodeným D. a obžalovaným I., pričom tvrdil, že stál pri dverách, do bytu nevstúpil. Videl, ako sa poškodený rozohnal na obžalovaného I., ktorého netrafil a obžalovaný I. mal roztrhnutú peru.

Obžalovaný I. uviedol, že v daný deň videl, ako pri studni poškodeného D. obžalovaný P. škrtil, búchal do chrbta a neskôr po návrate z obchodu počul ako vykrikoval na poškodeného D.. Išiel za ním a keď sa vrátil, povedal, že ho zbil. O pol hodinu videl poškodeného D. sfetovaného na chodbe, chcel od neho, aby šiel preč, na čo sa na neho poškodený zahnal a rozbil mu peru, ktorú mu zašívajú, poškodený ušiel preč. Následne pil víno s kamarátmi a keď si šiel pre kabát do bytu, videl, že sú dvere do bytu poškodenej K. otvorené, v byte bol obžalovaný P., ktorý škrtil poškodeného D.. Potvrdil, že išiel tam a v byte K., kde boli od dverí asi meter, obžalovaný P. sa vyhrážal poškodenému D., že ho zbije, hlavu mu odtrhne, ak sa dozvie, že má niečo voči jeho synovi a dcére, pričom i on sa poškodenému D. vyhrážal. Tvrdil, že v byte v čase skutku bol iba on, obžalovaný P. a poškodený D..

Poškodená W. K., (matka poškodeného D., druhá svedkyne C. X., sestry obžalovaného P.), na hlavnom pojednávaní uviedla, že po príchode z práce bol v byte poškodený D. spolu s C. X., ktorí jej povedali, že do bytu vošiel obžalovaný I., ktorý sa poškodenému D. vyhrážal. Prišiel obžalovaný P., ktorý stál medzi dverami, do bytu nevošiel a ťahal I. von. Tvrdila, že obžalovaný P. na poškodeného D. neútočil.

Súd pre účely odstránenia rozporov postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania ku ktorej uviedla, že ona hovorí pravdu, obžalovaný P. stál iba pri dverách, dnu vošiel obžalovaný I., pri výpovedi v prípravnom konaní bola v šoku. Zotrvála na tvrdení, že do bytu vošli obžalovaní P. s I., izba je malá, obžalovaný P. stál v byte kúsok od dverí, hovoril obžalovanému I., ktorý sa poškodenému D. začal vyhrážať, aby nebláznil. Tvrdila, že keď prišla domov, poškodený D. jej hovoril o konflikte vonku, nie v byte.

V prípravnom konaní svedok uviedla, že dňa 23.05.2015 asi o 14,30hod. vtrhli do jej bytu, bez jej i poškodeného D., povolenia obžalovaní I. spolu s P., dvere neboli zamknuté. F. I. sa poškodenému D. vyhrážal zabitím, chcel ho biť a obžalovaný P. poškodeného bránil. Tvrdila, že domov prišla neskôr, preto nevidela, keď obžalovaný P. bil jej syna, z bytu oboch obžalovaných vyhánala a vytlačila spolu s C. X..

Poškodený B. D. (druh svedkyne C. X., sestry obžalovaného P.) na hlavnom pojednávaní uviedol, že do bytu vošli obžalovaní I. i P., najskôr I., ktorý ho začal hneď biť, obžalovaný P. ho chytil za trigovicu pri

krku, pritiahol si ho k sebe, bránil ho, pričom on bol v šoku, myslel si, že ho škrtí. Tvrdil, že v prípravnom konaní vypovedal, že ho obžalovaný P. škrtil, bol potom za vyšetrovatelkou, že to chce zmeniť, že bol v šoku, následne keď bol vypovedať u vyšetrovateľa, ten mu povedal, že sa to nedá zmeniť. Ďalej tvrdil, že potom, ako obžalovaný P. vytiahol obžalovaného I. von, prišla svedkyňa C. X., minútu na to poškodená W. K., išiel volať na políciu, že ho obžalovaný I. napáda, ktorý potom nabehol, že ho ide biť, obžalovaný P. ho ťahal von a vytláčali ho svedkyne K. a X..

Súd pre účely odstránenia rozporov postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania ku ktorej uviedol, že výpoveď je pravdivá okrem toho, že by jeho obžalovaný P. škrtil, pričom tvrdil, že vtedy bol v šoku a obžalovaný P. sa jemu nevyhrážal zabitím a bitkou, povedal mu iba, že ho za to zbije a v čase skutku bol nafetovaný.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že dňa 23.05.2015 asi o 14,30hod. obžalovaný I. a P. vošli cez neuzamknuté dvere bytu č. 11, kde býva s matkou - poškodenou K.. V byte ho obžalovaný P. fyzicky napadol tak, že ho chytil oboma rukami, škrtil ho, obžalovaný I. ho viackrát buchol päšťami do zadnej časti hlavy, chrbta a tela. Tvrdil, že ich vyháňal z bytu, načo odišli a po čase sa znova vrátili, nadávali mu, chceli ho biť, čo už bola prítomná i poškodená K. a svedkyňa C. X., ktoré obžalovaným zabránili vstúpiť do bytu, obžalovaní sa mu vyhrážali zabitím a bitkou. Potvrdil, že sa obžalovaných bojí, nakoľko sú obaja nebezpeční a agresívni.

Svedok - poškodený O. M. uviedol, že pokiaľ vykonávali zásah v „danej lokalite“, obžalovaný P. bol na „ich strane“, podával výpoveď, vysvetlenia, predkladal doklady, vždy spolupracoval a skludňoval situáciu.

Svedkyňa C. X. (sestra obžalovaného P.) na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď prišla do bytu poškodenej K., medzi dverami stál obžalovaný P., v byte bol poškodený D. a keď vošla do bytu, za chrbtom jej bol obžalovaný I., ktorý vošiel do bytu, chcel kopať poškodeného D.. J., že obžalovaného I. odsotila a obžalovaný P. ho vytiahol von.

Súd pre účely odstránenia rozporov postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania ku ktorej uviedla, že pravdivá výpoveď je výpoveď z prípravného konania, ako i na hlavnom pojednávaní, len sa zle vyjadřila. Potvrdila, že nevie vysvetliť rozpor vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní.

V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že dňa 23.05.2015 poobede prišla do bytu poškodeného D., v tom čase sa v byte nachádzali obžalovaní I. a P., videla ako obžalovaný I. chcel biť poškodeného D., bitke zabránil obžalovaný P..

Svedkyňa X. P. (neter obžalovaného P.) na hlavnom pojednávaní tvrdila, že videla ako poškodený D. vyháňal syna obžalovaného P. z bytu, následne na chodbe napadol obžalovaný I. poškodeného D., kde ho škrtil. Obžalovaného I. odťahoval svedok B. D. a poškodeného D. obžalovaný P., potom vyšli von.

Súd pre účely odstránenia rozporov postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania ku ktorej uviedla, že pravdivá je výpoveď z prípravného konania ako i výpoveď na hlavnom pojednávaní, len sa zle vyjadřuje, nakoľko bola nervózna.

V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že videla a počula, ako Z. X. hovoril matke, U. X., že ho poškodený D. vyháňal z bytu jeho tety C. X.. Tvrdila, že išla spolu s obžalovaným P., svedkom B. D. a svedkyňou Ingrid X. za poškodeným D., ktorého ohlási svedok B. D., aby išiel na chodbu, kde bol obžalovaný P., kde tento poškodenému D. slušne dohovára, v tom sa objavil obžalovaný I., nadával poškodenému D. a začal ho škrtiť, poškodený ho udrhel päšťou do tváre, obžalovaný P. ťahal obžalovaného I., vytiahol ho pred bytovku a svedok B. D. ťahal poškodeného, ktorý následne s niekým nastúpil do auta a odišiel preč.

S. U. X. (družka obžalovaného P.) uviedla, že povedala obžalovanému P., aby išiel spolu s ňou a svedkom B. D. dohovoriť poškodenému D.. Poškodeného zavolať na chodbu svedok B. D., kde mu obžalovaný slušne dohovára, vtom prišiel obžalovaný I., začal poškodeného škrtiť, obžalovanému I. tiekla z úst krv, obžalovaný P. oboch rozbránil a spolu s obžalovaným P. odišli domov. Tvrdila, že poškodený D. potom, ako vyšiel z polície jej mal tvrdiť, že bol v šoku, nevedel kto ho bil a že mu obžalovaný P. nič nespravil.

Svedok B. D. (brat poškodeného D.) uviedol, že dňa 23.05.2015 v poobedňajších hodinách sa nachádzal spolu s obžalovaným P., poškodenou K., jeho matkou a poškodeným B. D. pred ich bytom, kde obžalovaný P. dohovára poškodenému, že ak bude mať nejaký problém s jeho synom, on si to s ním vybaví. Tvrdil, že sa zjavil opitý a nafetovaný obžalovaný I., bez príčiny chytil poškodeného D., ktorý mu dal facku. Obžalovaný P. chytil obžalovaného I., vyhodil ho von na dvor, pričom obžalovaný I. sa

stále vyhrážal poškodenému D., že ho zabije, rozpára ho. Jednoznačne tvrdil, že do bytu nevstúpili obžalovaní P. a ani I., pričom tam bolo strašne veľa ich na chodbe, ale jeho matka K. tam nebola, bola v tom čase v obchode.

Svedok A. D. (strýko obžalovaného P.) na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl ako sa obžalovaný P. rozpráva s poškodeným D., neskôr videl obžalovaného I. ako v podnapitom stave vykrikoval, vystrájal. Počul krik, šiel sa pozrieť a videl obžalovaného P. ako ťahal za ruku obžalovaného I., aby nešiel do bytu poškodenej K.. J., že obžalovaný P. bol na chodbe, obžalovaný I. v byte.

Súd pre účely odstránenia rozporov postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania ku ktorej uviedol, že to čo uviedol v prípravnom konaní, tak to uvádzal i na hlavnom pojednávaní.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že počul veľký krik z obytného domu, utekal sa pozrieť. Videl obžalovaného P. stáť vo dverách bytu K., držal za plece obžalovaného I., ťahal ho von z bytu.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka K. D. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 23.05.2015 v čase okolo 16,30hod boli vyslaní vykonať asistenciu inej hliadke, išlo o obmedzenie osobnej slobody obžalovaným P. a I.. Asistenciu nemuseli vykonať, nakoľko keď prišli na miesto, obžalovaných viedli policajti z kriminálky.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka C. X. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 23.05.2015 okolo 14,45hod bol na dvore „Cukrovaru“, keď počul krik, že niekto bije poškodeného B. D., išiel zistiť čo sa deje. K. ako obžalovaní I. a P. stáli pred dverami, tlačili sa dovnútra. Tvrdil, že z bytu ich vyháňalo viac cigáňov, medzi nimi i jeho sestra - poškodená K.. Potvrdil, že obaja obžalovaní I. i P. sa vyhrážali poškodenému D., že ho zabijú, že neprejde po dvore, pričom on schmatol poškodeného D. za ruku a vytiahol ho von z bytu, hneď ho ťahal do jeho auta a išli na políciu. Uviedol, že po ceste mu poškodený D. hovoril, že obžalovaní boli u neho v byte, bili ho a vyhrážali sa mu.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď zástupcu poškodenej strany O.. U.. O. M. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že ich poisťencovi O. M. bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, za ktorú bolo uhradené zdravotníckemu zariadeniu 25,10Eur, ktorú sumu požadoval uhradiť ako náhradu škody od obžalovanej Z.. Zdravotná starostlivosť pozostávala z spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek v sume 16,81Eur a lekárskej služby prvej pomoci v sume 6,19Eur.

Podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku bol prečítaný znalecký posudok znalca MUDr. Eduarda Višňovského z odboru psychiatria č. 81/2015 z jeho záverov vyplýva, že obžalovaný P. nie je chorobne závislý od alkoholu, ani od iných psychoaktívnych látok, neboli zistené príznaky alkoholovej, ani inej závislosti, preto neodporučil uložiť žiadne ochranné liečenie.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise, oboznámil zápisnicu o obhliadke miesta činu čl. 178-185, zápis o dychovej skúške čl. 188-190, zápis v knihe fonogramov zo dňa 23.05.2015, z ktorého vyplýva, že o 14,30hod poškodený D. prišiel osobne na OO PZ oznámiť, že bol fyzicky napadnutý vo svojom byte S. P. a L. I.

Na hlavnom pojednávaní bol v rámci posúdenia osobných pomerov obžalovaného P. oboznámený register priestupkov, kde má jeden záznam zo dňa 28.03.2013 za konanie podľa § 47 ods. 1 písm. d) zák.č. 372/1990Zb.z., bola mu uložená bloková pokuta v sume 20Eur. V registri restov má tri záznamy, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/181/2016 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 18.04.2007 sp.zn. 2T/181/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.09.2007 sp.zn. 3To/39/2007 bol uznaný vinným podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2013 sp.zn. 5Pp/4/2013 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 4 roky.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku, nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivu aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tento obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby, bolo tiež preukázané, že skutok vykazuje znaky spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona:

- prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písmena a) Trestného zákona a že tento skutok spáchal obžalovaný P., ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty po stránke subjektívnej aj po stránke objektívnej, pretože spoločne s obžalovaným I. vošiel cez neuzamknuté dvere do bytu poškodenej K., pričom ich poškodený D. vyháňal z bytu, z ktorého odišli a následne o chvíľu sa do bytu obžalovaný P. spoločne s obžalovaným I. vrátil, t.j. bez súhlasu, proti vôli oprávneného užívateľa bytu - poškodeného D. uskutočnil obžalovaný P. vojdienie do obydla a týmto konaním zasiahol do domovej slobody (R 11/1997), pričom sa takéhoto konania dopustil násilím v dôsledku hádky s poškodeným a i keď tento obžalovaného vyzýval na opustenie bytu, neoprávnene v ňom zotrval t.j. poškodený mu prejavil výslovne vôľu, aby byt opustil.

- prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a že tento skutok spáchal obžalovaný P., ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty po stránke subjektívnej aj po stránke objektívnej, pretože napadol poškodeného D., chytil ho oboma rukami za krk a škrtil ho, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa mu, že ho zbije, kde ho uvidí, pričom u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Z takéhoto konania je obžalovaný usvedčovaný jednoznačne výpoveďou obžalovaného I., svedka C. X., zápisom v knihe fonogramov a hlásení zo dňa 23.05.2015, výpoveďou svedkov W. K., B. D. a to ich výpoveďami v prípravnom konaní, ktoré súd považoval za vierohodné.

Obžalovaný I. potvrdil, že spoločne s obžalovaným P. vošli cez neuzamknuté dvere do bytu poškodenej K., kde obžalovaný P. napadol poškodeného, chytil ho oboma rukami za krk, škrtil ho, vulgárne mu nadával, vyhrážali sa poškodenému spoločne, že ho zabijú, pričom ich poškodený D. vyháňal z bytu, v ktorom boli iba oni traja. Potvrdil, že z bytu odišli, pričom následne sa vrátili späť, poškodenému obžalovaný P. nadával, vyhrážal sa mu, že keď ho zbadá, zbije ho a z bytu ich vytlačila poškodená K. spolu so svedkyňou C. X..

Z prečítanej výpovede svedka C. X. bolo preukázané, že obžalovaní I. s P. sa vyhrážali poškodenému D., že ho zabijú, že neprejde po dvore, tlačili sa do bytu poškodenej K., pričom z bytu ich vyháňalo viac cigáňov, medzi nimi i poškodená K.. Taktiež potvrdil, že on vytiahol z bytu poškodeného, naložil ho do auta a išiel s ním na políciu.

Poškodená - svedkyňa W. K. nevedela odstrániť rozpor vo svojej výpovedi z prípravného konania a hlavného pojednávania. Vo výpovedi z prípravného konania potvrdila, že bez nej, ako i poškodeného D., povolenia do bytu vnikol obžalovaný P. spolu s obžalovaným I., oboch z bytu vyhánala a vytlačila spolu so svedkyňou C. X., pričom táto časť výpovede bola totožná s výpoveďou obžalovaného I. ako i svedka C. X.. Súd vyhodnotil výpoveď svedkyne na hlavnom pojednávaní za nevierohodnú, nakoľko v rozpore s výpoveďou v prípravnom konaní tvrdila, že obžalovaný P. stál iba vo dverách, i keď zároveň tvrdila, že do bytu vošli obaja obžalovaní P. i I.. Pri predchádzajúcom konflikte, ktorý mal poškodený s obžalovanými pred jej príchodom domov nebola, tvrdila, že poškodený jej uviedol, že sa stál na chodbe a nie v byte. K odstráneniu rozporov vo svojich výpovediach uviedla, že pri výpovedi v prípravnom konaní bola v šoku, pričom súd poukazuje na to, že túto výpoveď svedkyňa vykonala dňa 08.07.2015, pričom skutok sa stal dňa 23.05.2015.

Poškodený svedok B. D. v prípravnom konaní tvrdil, že do bytu vnikli obžalovaní P. s I., pričom obžalovaný P. ho fyzicky napadol, chytil ho oboma rukami, škrtil ho, pričom on oboch vyháňal z bytu, na čo odišli a znova sa vrátili, obžalovaný P. mu nadával, chcel ho biť, z bytu ich však vytlačila poškodená K. a svedkyňa C. X.. Tvrdil, že sa obžalovaného P. bojí, nakoľko je nebezpečný a agresívny. Na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď, keď tvrdil, že obžalovaný P. ho iba bránil pred obžalovaným I. a to tak, že si ho chytil za trigovicu pri krku, pritiahol si ho ku sebe a on si myslel, že ho škrtil. Taktiež tvrdil, že išiel volať na políciu, že ho obžalovaný I. napáda, pričom z oboznámeného zápisu v knihe fonogramov zo dňa 23.05.2015 o 14,30hod vyplynulo, že poškodený D. prišiel osobne na OO PZ oznámiť, že bol fyzicky napadnutý vo svojom byte S. P. a L. I., čo potvrdila i výpoveď svedka C. X., ktorý uviedol, že po skutku svojim vozidlom odviezol poškodeného na políciu. K odstráneniu rozporov vo svojich výpovediach poškodený uviedol, že výpoveď z prípravného konania je pravdivá, okrem toho, že ho obžalovaný P. škrtil, pričom mu nenadával, nevyhrážal sa zabitím a bitkou, v čase výpovede bol v šoku a sfetovaný,

pričom súd poukazuje na to, že túto výpoveď svedok vykonal dňa 08.07.2015, pričom skutok sa stal dňa 23.05.2015. Súd vyhodnotil výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní za nevierohodnú, nakoľko ako bolo konštatované i v zápisnici z hlavného pojednávania, poškodený D. nebol schopný súvisle sám s časovou postupnosťou vypovedať, neustále menil výpoveď, bol upozorňovaný, viackrát dopytovaný, aby jeho výpoveď mala súvislú a časovú postupnosť, čo bolo súdom vyhodnotené ako účelová výpoveď v snahe napomôcť obžalovanému P. vyvinieť sa zo spáchaného skutku.

Svedkyňa C. X. tvrdila vo výpovedi v prípravnom konaní, že keď prišla do bytu, boli v ňom už obžalovaní, pričom poškodený D. vypovedal, že až po odchode obžalovaných prišla svedkyňa K. a C. X., až následne opätovne prišli obžalovaní. Svedkyňa v oboch svojich výpovediach tvrdila, že poškodeného D. nenapadol obžalovaný P., jej výpoveď súd vyhodnotil ako nevierohodnú, v snahe napomôcť obžalovanému P., svojmu bratovi.

Výpoveď svedkyň X. P. a U. X. bola absolútne odlišná v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a to i s výpoveďou ostatných svedkov, keďže svedkyne tvrdili, že skutok sa odohral na chodbe a nie v byte, pričom poškodeného podľa svedkyň škrtil obžalovaný I., nie obžalovaný P., ktorý poškodenému mal iba slušne dohovárať. Vzhľadom na blízky príbuzenský pomer oboch svedkyň s obžalovaným, súd tieto výpovede vyhodnotil ako nevierohodné, v snahe napomôcť obžalovanému P., nakoľko svedkyne uvádzali nepravdu o okolnostiach, ktoré boli dôležité pre rozhodnutie.

Svedok B. D. tvrdil, že skutok sa stal na chodbe pred bytom, obžalovaný P. mal podľa svedka iba dohovárať poškodenému a obžalovaný I. sa poškodenému vyhrážal. Q., že poškodená K. nebola prítomná pri skutku, bola v obchode a bola prítomná až pri skutku s obžalovanou Z.. Táto výpoveď svedka je v zásade rozporná s okolnosťami skutku, ako i výpoveďami ostatných svedkov. Svedok A. D. sa bližšie ku skutku nevedel vyjadriť. Tvrdil že videl, ako obžalovaný P. ťahá obžalovaného I. z bytu.

Výpovede svedkov - poškodených W. K., B. D., svedkov C. X., X. P., U. X., B. D. súd vyhodnotil ako nevierohodné, v snahe napomôcť obžalovanému vyvinieť sa zo spáchaného skutku a to vzhľadom na blízky príbuzenský pomer ku obžalovanému, nakoľko svedkovia uvádzali nepravdu o okolnostiach, ktoré boli dôležité pre rozhodnutie.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného P., tento tvrdil, že nevošiel do bytu K., bol na chodbe, dohovárať poškodenému a odišiel preč. Výpoveď obžalovaného P. bola vyvrátená výpoveďou obžalovaného I., svedka C. X. a poškodeného D. z prípravného konania. Obžalovaný I. potvrdil, že obžalovaný P. poškodeného D. škrtil v byte poškodenej K., vyhrážal sa mu zabitím, že mu hlavu odtrhne, svedok C. X., jednoznačne potvrdil, že videl obžalovaného P., ako sa spolu s obžalovaným I. tlačili do bytu poškodenej K. a ako sa obžalovaný P. poškodenému D. vyhrážal, že ho zabije, že neprejde po dvore. Obžalovaného P. zo skutku usvedčil i sám poškodený D. a to vo výpovedi z prípravného konania, kde potvrdil, že to bol práve obžalovaný P., ktorý ho v byte napadol, škrtil ho, nadával mu, chcel ho biť, vyhrážal sa mu zabitím a bitkou, pričom jednoznačne tvrdil, že sa ho bojí, nakoľko je obžalovaný nebezpečný a agresívny. F. P., poškodený B. D. ako i svedkyňa C. X., vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní tvrdili, že v ich obytnom dome je zvyk chodiť do bytov bez zaklopania. Toto ich tvrdenie neobstojí vo vzťahu ku skutku spáchaného obžalovaným P., nakoľko ako potvrdil sám poškodený D., vyzýval obžalovaného P., aby byt opustil. Taktiež poškodená K., svedkovia X. C. a C. X. potvrdili, že z bytu ho vytlačali poškodená K. so svedkyňou X., z čoho vyplýva, že bez dovolenia neoprávnene do bytu vnikol, napriek nesúhlasu užívateľov bytu.

Z vyššie uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný neoprávnene vnikol do obydla poškodenej K., kde fyzicky napadol poškodeného D., ktorého chytil oboma rukami za krk, škrtil ho, vulgárne mu nadával, vyhrážal sa mu, že ho zabije, kde ho uvidí. Týmto konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkových podstat prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie §138 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona. Chráneným objektom porušeným pri prečine porušovania domovej slobody je domová sloboda. V zmysle čl. 21 Ústavy SR, obydlie každého človeka je nedotknuteľné a nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Týmto ustanovením je chránený akýkoľvek oprávnený užívateľ bytu, nie len vlastník a to proti komukoľvek. Konania sa dopustil obžalovaný P. závažnejším spôsobom - násilím, a to v zmysle § 122 odsek 7 Trestného zákona, nakoľko použil fyzické násilie voči telesnej integrite poškodeného - škrtenie. Z hľadiska konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona nakoľko vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie, alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Chráneným objektom porušeným pri prečine nebezpečného vyhrážania sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby

nebol vystavený závažným vyhrážkam. Obžalovaný P. sa dopustil konania- vyhrážky inou ťažkou ujmu, ktorou v zmysle § 122 odsek 8 Trestného zákona je trestný čin spáchaný s použitím nátlaku, keďže použil psychické násilie voči poškodenému D. a to hrozbu, ktorá mohla viesť k vážnemu ohrozeniu významného záujmu poškodeného iným spôsobom než použitím fyzického násillia. Z hľadiska konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona nakoľko vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Predmetného skutku sa dopustil obžalovaný spoločným konaním s obžalovaným I. podľa § 20 Trestného konania.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedenými v § 36 Trestného zákona súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovanému súd nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nakoľko nevedol pred spáchaním trestného činu riadny život, spáchal priestupok, ktorého sa dopustili v roku 2013 a podľa registra trestov, má záznamy, pričom naposledy bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v roku 2007 rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/181/006 a z výkonu trestu vo výmere 6 rokov 4 mesiace bol podmiennečne prepustený dňa 21.03.2013, bola mu uložená skúšobná doba vo výmere 4 roky, predmetného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Z prirážajúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil prirážajúcu okolnosť podľa písm. h) spáchal viac trestných činov, písm. m) bol už za trestný čin odsúdený. Súd s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, keďže prevažoval pomer prirážajúcich okolností voči poľahčujúcim okolnostiam 2:0, zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona. V takomto prípade sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o jednu tretinu. Pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 trestného zákona je základná trestná sadzba vo výmere 1 rok až 5 rokov a pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona je základná trestná sadzba vo výmere až 1 rok. Po úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona u trestného činu najprísnejšieho § 194 odsek 2 Trestného zákona, súd upravil sadzbu v rozmedzí 2 roky 4 mesiace až 5 rokov. Obžalovanému súd uložil trest vo výmere 2 roky a 6 mesiacov a to v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby a to s poukazom i na to, že išlo o odsúdenie za dva prečiny. Obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na trestný register obžalovaného ako i ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko súd odcudzoval obžalovaného P. za úmyselný trestný čin, ktorý bol spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že takto uložený trest dostatočne naplňa účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť jeho nápravy, dbá na to, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale kládol pri ukladaní trestu aj dôraz na vytvorenie podmienok na prevýchovu obžalovaného, aby viedol riadny život. Trest uložený obžalovanému plní takto zákonom požadovanú ochranu funkciu, pretože obmedzuje obžalovaného, a zároveň mu vytvára podmienky na vedenie riadneho života a plní tak aj výchovnú funkciu a bude postihovať najmä obžalovaného, a podľa presvedčenia súdu plní takto funkciu individuálnej a generálnej prevencie, je zákonný a spravodlivý.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaný L. I. v súlade s § 257 ods.1 písm. b) Trestného zákona vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a následne

súd postupom podľa § 257 odsek 4 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku zistil otázkami, či:

- rozumie z čoho je obžalovaný
- či bol poučený o svojich právach
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku
- či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin
- či sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznal ku spáchaniu žalovaných trestných činov.

Nakoľko obžalovaný I. na všetky otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného I. podľa § 257 odsek 6 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal ku spáchaniu skutkov nevykonal a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky zákonné znaky skutkových podstát v bode 1) rozsudku spolupáchatelstvom prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, v bode 2) rozsudku spolupáchatelstvom prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), písm. d) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

Súd má teda zato, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutky zavinene spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkových vetách obžaloby, v dôsledku čoho boli tieto skutky aj správne právne kvalifikované a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol aj na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že trvalý pobyt podľa správy Mesta J.h, bližšie hodnotený nebol. V evidencii uchádzačov o zamestnanie podľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J. je evidovaný od 29.03.2015, poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,40Eur. V registri trestov má 14 záznamov. Rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 3T/66/1991 zo dňa 19.07.1991 bol uznaný vinným podľa § 221 ods. 1 zák. č. 140/1961Zb.z., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov podmienene so skúšobnou dobou, uznesením zo dňa 02.12.1992 bolo nariadené vykonanie trestu, ktorý vykonal dňa 06.08.1993, rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/39/1992 zo dňa 14.04.1992 bol uznaný vinným podľa § 242 ods. 1 zák. č. 140/1961Zb.z., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/19/1997 zo dňa 16.04.1997 bol uznaný vinným podľa § 222 ods. 1 zák. č. 140/1961Zb.z., bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov, rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/81/2000 zo dňa 24.10.2000 bol uznaný vinným podľa § 221 ods. 1 zák. č. 140/1961Zb.z., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/85/2001 zo dňa 09.01.2002 bol uznaný vinným podľa § 202 ods. 1, § 197a zák. č. 140/1961Zb.z., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/25/2004 zo dňa 12.05.2004 bol uznaný vinným podľa § 238 ods. 2, § 197a zák. č. 140/1961Zb.z., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/199/2006 zo dňa 07.02.2007 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov nepodmienečne, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/208/2007 zo dňa 30.01.2008 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/104/2008 zo dňa 26.11.2008 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/24/2010 zo dňa 31.03.2010 bol uznaný vinným podľa

§ 360 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/34/2012 zo dňa 01.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.09.2012 sp.zn. 3To/89/2012 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov nepodmienečne, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/164/2011 zo dňa 30.10.2013 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 10 mesiacov nepodmienečne, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/34/2012 zo dňa 01.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.09.2012 sp.zn. 3To/89/2012 bol zrušený, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/97/2013 zo dňa 29.01.2014 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/164/2011 zo dňa 30.10.2013 bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/101/2014 zo dňa 12.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 10.12.2014 sp.zn. 2To/107/2014 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR má 6 záznamov v registri priestupkov, za ktoré mu boli uložené pokuty a to vo výške 15Eur za priestupok zo dňa 11.01.2011 č. A/2011/00841 Obvodný úrad Topoľčany podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. proti občianskemu spolunažívaniu, pokarhanie za priestupok zo dňa 21.06.2011 č. A/2011/01348 Obvodný úrad Topoľčany podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 30 Eur za priestupok zo dňa 21.07.2013 č. AB 14048021 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. - proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 15 Eur za priestupok zo dňa 19.07.2013 č. OU-TO-OVVS-2014/000580 Okresného úradu Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 20 Eur za priestupok zo dňa 30.04.2014 č. 14023501 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 30 Eur za priestupok zo dňa 01.03.2014 č. OU-PD-OVVS-2014/007902 Okresný úrad Prievidza, podľa §49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd zistil u obžalovaného okolnosti uvedené pod písmenom l) - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, písmeno n) - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, priznal vinu na samotnom hlavnom pojednávaní, kedy súd vo veci už nemusel vykonávať dôkazy súvisiace s výrokom o vine. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa písm. h) spáchal viac trestných činov, písm. m) bol už za trestný čin odsúdený.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:2 a súd aplikoval postup podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona. Pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona je základná trestná sadzba vo výmere 1 rok až 5 rokov a pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona je základná trestná sadzba vo výmere až 1 rok. Obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a to trest podľa trestného činu najprísnejšieho t.j. § 194 ods. 2 Trestného zákona, obžalovanému súd uložil trest vo výmere 1 rok a 2 mesiacov, v dolnej polovici trestnej sadzby.

Obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na trestný register obžalovaného ako i ust. § 49 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, s prihliadnutím na jeho doterajší život mal súd za to, že podmienený trest u neho nie je postačujúci na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že takto uložený trest dostatočne napĺňa účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť jeho nápravy, dbá na to, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale kládol pri ukladaní trestu aj

dôraz na vytvorenie podmienok na prevýchovu obžalovaného, aby viedol riadny život. Trest uložený obžalovanému plní takto zákonom požadovanú ochranu funkciu, pretože obmedzuje obžalovaného, a zároveň mu vytvára podmienky na vedenie riadneho života a plní tak aj výchovnú funkciu a bude postihovať najmä obžalovaného, a podľa presvedčenia súdu plní takto funkciu individuálnej a generálnej prevencie, je zákonný a spravodlivý.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaná O. Z. v súlade s § 257 odsek 1 písm. b) Trestného zákona vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a následne súd postupom podľa § 257 odsek 4 Trestného poriadku, v súlade s § 333 odsek 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku zistil otázkami, či:

- rozumie z čoho je obžalovaná
- či bola poučená o svojich právach
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku
- či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin
- či sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznala k spáchaniu žalovaných trestných činov.

Nakoľko obžalovaná Z. na všetky otázky odpovedala kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora podľa § 257 odsek 6 Trestného poriadku jej vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznala k spáchaniu skutkov nevykonala a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovanej o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovanej boli naplnené všetky zákonné znaky skutkových podstat v bode 2) rozsudku spolupáchatelstvom prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1 Trestného zákona, v bode 3) rozsudku prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd má teda zato, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutky zavinene spáchala obžalovaná spôsobom uvedeným v skutkových vetách obžaloby, v dôsledku čoho boli tieto skutky aj správne právne kvalifikované a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a náhrady škody.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol aj na osobné pomery obžalovanej, keď zistil, že trvalý pobyt podľa správy Mesta J. má v J., bližšie hodnotená v správe nebola. V evidencií uchádzačov o zamestnanie podľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J. je evidovaná od 09.10.2013 ako uchádzačka o zamestnanie, poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 124,70Eur.

V registri trestov má 2 záznamy z roku 2007-2008, v oboch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená.

Podľa evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR má 10 záznamov v registri priestupkov, za ktoré mu boli uložené pokuty a to pokarhanie za priestupok zo dňa 21.06.2011 č. A/2011/01348 Obvodný úrad Topoľčany podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 5Eur za priestupok zo dňa 04.01.2012 č. A/2011/01348 Obvodný úrad Topoľčany podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 5Eur za priestupok zo dňa 10.01.2012 č. AB 220 504 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 47 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. - proti verejnému poriadku, vo výške 10 Eur za priestupok zo dňa 22.02.2012 č. B 466097 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 47 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. - proti verejnému poriadku, vo výške 15 Eur za priestupok zo dňa 09.04.2012 č. AB 6881804 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 30 Eur za priestupok zo dňa 12.08.2013 č. AB 14623476 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa §49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 30 Eur za priestupok zo dňa 11.04.2014 č. 14022653 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 30 Eur za priestupok zo dňa 12.05.2014 č. 14022656 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č.

372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 35 Eur za priestupok zo dňa 08.03.2014 č. OU-TO-OVVS-2014/004292 Okresný úrad Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu, vo výške 30 Eur za priestupok zo dňa 06.05.2015 č. 14020072 Obvodné oddelenie PZ Topoľčany, podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z.-proti občianskemu spolunažívaniu.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd zistil u obžalovanej okolnosti uvedené pod písmenom l) - priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala, písmeno n) - napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, priznala vinu na hlavnom pojednávaní, kedy súd vo veci už nemusel vykonávať dôkazy súvisiace s výrokom o vine. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovanej zistil priťažujúcu okolnosť podľa písm. h) spáchala viac trestných činov.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:1 a súd aplikoval postup podľa § 38 odsek 2,3 Trestného zákona. Pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona je základná trestná sadzba vo výmere až 2 roky a pri prečine útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona je základná trestná sadzba vo výmere 1 rok až 5 rokov. Obžalovanej bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a to trest podľa trestného činu najprísnejšieho t.j. § 323 ods. 1 Trestného zákona a upravil trestnú sadzbu podľa § 38 odsek 2,3 Trestného zákona, keďže prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na výmeru 1 rok až 3 roky 8 mesiacov a uložil jej trest vo výmere 1 rok na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Výkon trestu súd podmiennečne obžalovanej odložil na skúšobnú dobu 2 roky v súlade s ustanovením § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, keďže uloženie nepodmiennečného trestu na nápravu páchatela a zabezpečenie spoločnosti aj vzhľadom na doterajší život páchatela a okolnosti prípadu nepovažoval za potrebný.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovanej, jej osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovanej z hľadiska jej postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovanej.

Trest uložený obžalovanej splní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento trest vo vzťahu k obžalovanej za adekvátny, spravodlivý a primeraný.

Pokiaľ ide o náhradu škody, poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., IČO: 35 937 874 so sídlom Mamateyová 17, Bratislava, si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, keďže súd o tejto nemal žiadnych pochyb, pričom obžalovaná za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a násl. Občianskeho zákonníka aj zodpovedá, uložil obž. Z. povinnosť škodu v celom rozsahu uhradiť a to vo výške 25,10,-Eur (dvadsaťpäť eur desať centov), ktorá pozostáva z lekárskej služby prvej pomoci vo výške 6,19Eur, spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek vo výške 16,81Eur, poštovného 2,10Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.